

درشرایطی مثل ماه رجب که درهای آسمان به سوی انسان گشوده شده، باید شادی کرد

شماره پرسش: ۳۰۳۰۲

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۹/۱۱/۲۴ ۰۲:۳۵:۲۵

متن پرسش

به نام خداوند عزیز: سلام استاد محترم: من از شما کمک می‌خواهم. چند سال است که در سایه جلالت خداوند قرار گرفته‌ام و دائماً در ترس و گریه‌ام، هر کاری می‌کنم، هرچه با خودم از رحمانیت خداوند می‌گویم و تفکر می‌کنم فایده ندارد با آغاز ماه شریف رجب، به جای شادمانی دائمی در حزن هستم و میل به استغفار دارم، کارم به جایی رسیده که حتی دیگر نمی‌توانم طولانی گریه کنم چون به علت پلاکت پایین، بی‌حال می‌شوم و فقط می‌ترسم از مورد لطف خداوند قرار نگرفتن. چرا نمی‌توانم رحمانیت خداوند را ببینم؟ انگار نمی‌توانم گناهان ۳۰ ساله خود را در محضر الهی نادیده بگیرم. برآیم دعا کنید و اگر لطف کنید راهکاری ارائه دهید، ممنون شما می‌شوم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به گفته‌ی جناب خواجه عبدالله انصاری: این جفا به خداوند است که پس از توبه، باز انسان در فکر گناهی باشد که توبه کرده، در حالی که خداوند بخشیده. در شرایطی مثل ماه رجب که درهای آسمان به سوی انسان گشوده شده، باید شادی کرد. به گفته‌ی جناب مولوی:

ای گروه مومنان شادی کنید

همچو سرو و سوسن آزادی کنید

موفق باشید